

BÉKÉS IZABELLA

Ez nem vers

FELUGOSSY LÁSZLÓ: NEM[]SKÓTA SZERELMES
VAGYOK A LAPTOPOMBA CÍMŰ KÖTETÉRŐL

„A kvantumfizikusok megfigyelése, / hogy a szubatomi részecskék / egy látszólag üres térben tűnnek fel. / A részecske hirtelen a semmiből tűnik elő, / majd további részecskékre / osztódik, amelyek egymással ütköznek, / végül eltűnik, / vagyis visszakerül oda, ahonnan jött.”
(Felugossy László)

**MissionArt Galéria
Budapest, 2014**

Felugossy László *Nem[]skóta szerelmes vagyok a laptopomba* című kötete 2014-ben látott napvilágot a MissionArt Galéria gondozásában. A kötetben a szerző megjelölése alapján versek, szövegek, buborékok találhatók. Már a fedőlapon a Felugossyt ábrázoló fénykép is jelzi, hogy ebben a kötetben nem hagyományos költészettel fog találkozni az olvasó. A képen a szerző egy pár fehér gumikesztyűt visel - melyen az „offlira” kifejezés olvasható - miközben egy váza szájába fújja a levegőt, mintha éppen hangszerként kívánna játszani rajta. Nap-szemüvege mögül azt sugallhatja, csak a kezemet figyeljék, mert csalok. Felugossy bűvészkedik, vagy ahogy az *ó ó mete ó* című versében mondja: *„ahogy a szavakat válogatom össze/ mintha egy nagy kalapból húznám elő őket/ - leginkább bűvészkedés helyett van ez így -”* A dadaista kalapversekre való utalással olybá tűnik, a művészet kezei között szinte érintetlen, megfoghatatlan jelenséggé válik, amit ennél fogva már képtelenség önmaga eddigi definícióival magyarázni.

A kötet öt nagyobb egységre (*Unalmas versek, Halál unalmas versek, 99%os versek, Vezethetetlen versek, Utolsó versek*) tagolódik, melyekben számos műfaj – mémdal, konkrét vers, manifesztum, levél – megjelenik. Az egyes egységeken belül hol a versek mellett, hol a szerkezeti egységeket jelölő címek körül buborékok helyezkednek el. Belsejükben rövid, tömör aforizmaszerű gondolatfoszlányokkal, töredékekkel, melyek azokkal a szubatomi részecskékkal állíthatók párhuzamba, melyek az *elsőszó helyett* című részben olvashatók. A párhuzamot az adja, hogy a gondolat, mint szubsztancia a semmiből keletkezve önmagát megsokszorozva, felduzzadva ter-

jeszkedik, tematikus kapcsolódási pontokat teremt, majd megvalósítatlanul, talán célba érés nélkül, mint a buborék ismét szertefoszlik, s eltűnik a semmiben. A kötet több ehhez hasonló nyelvi játékkal bővelkedik. Már a főcímben megtalálható [] is ilyen kísérlet, hiszen a matematikai fogalom jele áll a kimondott betűk helyett, ezzel létrehozva a többértelműséget, mely utal egyrészt az „*ez nem piskóta*” kifejezésre, vagyis a jelenség kiváló, szokásostól eltérő mi-voltára, valamint önmaga matematikai fogalmára is, mely egyfajta esszenciája lehet a kötetnek. A [] végtelen, nem szakaszos tizedes törteként lezárhatatlan egységet alkot, alkotóelemei egyszeri és megismételhetetlen részek. A kötet legtöbb darabja szintén lezáratlan rész, sok esetben még a mondat végi írásjel is hiányzik. *A tönk szélén (antivers)* című szövegben ez a lezáratlanság utáni vágy olvasható: „*leginkább/a végtelenhez/szeretnék/csapódni*”. A kötetben többször megjelenő fecske ábrája, mint a megújulás, újakezdés jelképe is ezt a lezáratlanságot erősíti. A bizonytalanság, ami hasonlóképpen köztes állapot, a kötetben konkrétabb formában a *Levél az Elbizonytalanító Intézettől* című versben jelenik meg, mely arra hivatott, hogy az állampolgárt minden tekintetben megfossza az eddig biztosnak hitt alapjaitól, ezzel létrehozva az állandó megfélemlítettség állapotát. „*Arra bátorítjuk Önt, hogy minél önállóbban próbáljon elbizonytalanodni, mert ez leginkább a közös érdekünk lenne, de ha ez véletlenül nem menne magától, akkor ezt az erre kiképzett professzionális szakembereink pillanatok alatt megoldják, és Ön tökéletesen bizonytalan lesz egy életre.*”

Az alcím címadó verse a *Szerelmes vagyok a laptopomba* a számítógéphez való ragaszkodást az emberek iránti szexuális vágy kifejeződésével írja le. A gép, mint az önmagát felajánló női test tárulkozik fel tulajdonosa előtt, akinek kéjes vágya a gondolat klaviatúrával való megteremtésén alapul. A vágy különlegessége abban a hasonlóságban ragadható meg, hogy akkor is fennáll, ha tárgya nincs, vagy soha nem is volt a szerelmet kinyilvánító birtokában: „*és ez még abban az esetben is hasonló/ha egyebek közt/nincs/és soha nem is létezett laptopom*”. Ez a ciklus az idő, a végtelen és a sors motívumai köré épül önmagát *Unalmas versek*-ként definiálva.

A következő ciklusokban *halál unalmas*, hiányos, tökéletlen és *vezethetetlen* versekkel találkozunk, legalábbis Felugossy címei alapján. Mintha a szerző el akarná tántorítani a befogadót a további olvasástól. Felugossy lebeszél? Provokál. Hiszen kötetének hátsó borítójával is üzen: „*Az ember olyan könnyen összezavarható*”. A *Nem[]skóta* kötetben a szerző valóban mindent megtesz azért, hogy olvasója lába alól kihúzza a hagyomány talaját. De azért csak próbálkozzunk!